Gruppe: 8

FCI rasenr: 312
FCI dato: 24.06.1987
NKK dato: 18.05.2000

NOVA SCOTIA DUCK TOLLING RETRIEVER

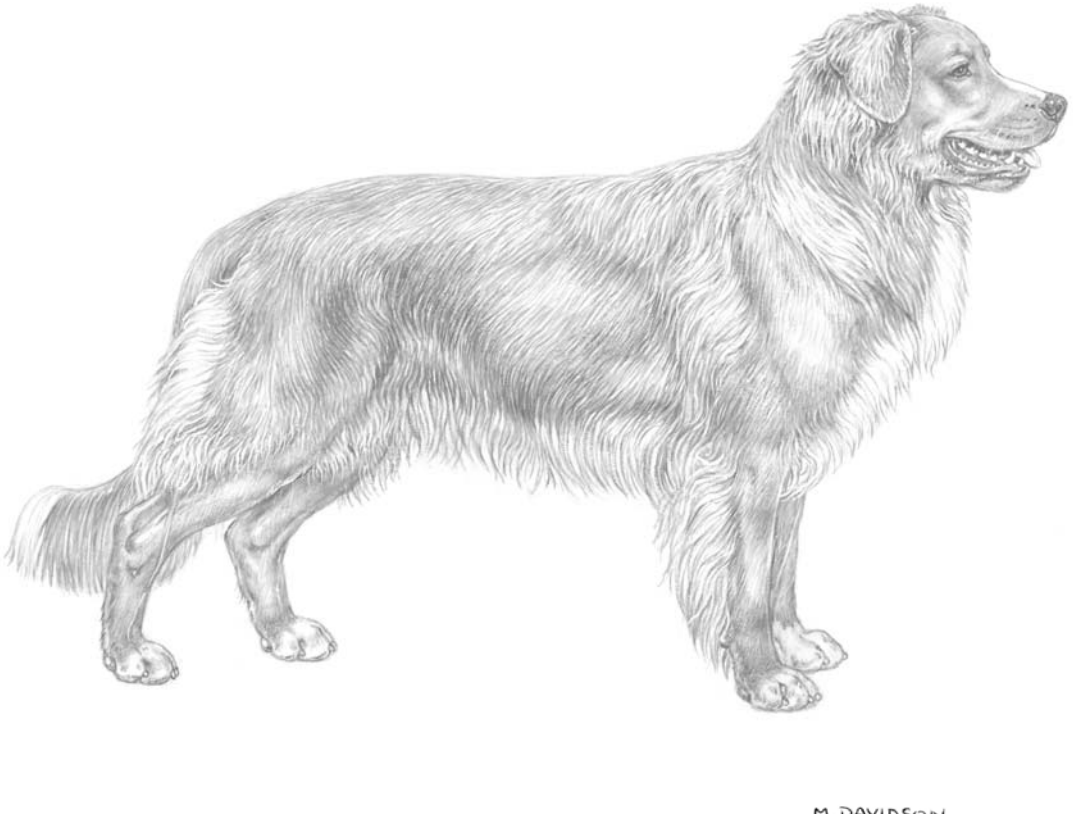

Nordisk Kennel Union
Dansk Kennel Klub
Hundaræktarfélag Ìslands
Norsk Kennel Klub
Svenska Kennelklubben
Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben

GRUPPE: **8**
FCIs RASENR.: **312**
Original: 24.061987
Revidert: 05.02.1999 GB

RASEBESKRIVELSE FOR **NOVA SCOTIA DUCK TOLLING RETRIEVER**

Opprinnelsesland/ hjemland: Canada.

Helhetsinntrykk: Middels stor, kraftfull, kompakt, harmonisk og muskuløs. Middels til kraftig benstamme. Meget bevegelig, våken og besluttsom. Kan ha et lett bedrøvet uttrykk inntil de begynner å arbeide, da skiftes det til intens konsentrasjon og iver. Under arbeid har den en hurtig og rusende arbeidsform med hodet bæres nesten rett ut i nivå med ryggen og med den kraftige behengte halen i konstant bevegelse.

Adferd/ temperament: Intelligent, lettlært, meget utholdende. Sterk og dyktig svømmer med en naturlig og intens lyst til å apportere på land og fra vann, alltid på sprang for det minste tegn på at noe skal apporteres. Den sterke apport- og lekelyst er egenskaper som er vesentlige for ”toller”-evnen (tolling = lokke/lure).

Hode: Renskåret, lett kileformet.

Skalle: Bred, lett rundet. Ikke fremtredende nakkeknøl. Hodet avpasset etter kroppens størrelse. Hannhunder gjennomsnittlig 14 cm mellom ørene, avtagende til 3,8 cm over neseryggen. Hodets lengde ca. 23 cm fra snutespiss til nakkeknøl.

Stopp: Moderat.

Nesebrusk: Avsmalnende fra neserygg til snutespiss. Godt åpne nesebor. Fargen tilsvarer pelsens, eller sort.

Snuteparti: Avsmalnende i en ren linje fra stopp til nesebrusk. Kraftig, men ikke fremtredende underkjeve. Snutepartiets underlinje danner en nesten rett linje fra munnviken til kjevebenets forkant. Dybden ved stoppen større enn ved nesen. Kort og fin pels på snuten.

Lepper: Temmelig stramme, i profil danner de en myk kurve uten å virke tunge og hengende.

Kjever/tenner: Kjevene sterke nok til å bære en stor fugl. Bløt munn er vesentlig. Komplett tannsett. Tett saksebitt.

Kinn: Flate.

Øyne: Plassert godt fra hverandre. Mandelformede, middels store. Ravfargete til brune. Uttrykket vennlig, våkent og intelligent. Øyelokksranden samme farge som leppene.

Ører: Trekantede, middels store. Ansatt høyt og langt tilbake på skallen, basis lett reist. Godt beheng bak på ørene, kort pels på den avrundet ørespiss.

Hals: Meget muskuløs, godt ansatt. Middels lang, uten løs halshud.

Forlemmer:

Helhetsinntrykk: God benstamme. Rette som to parallelle søyler.

Skulder: Muskuløs. Godt tilbakelagt, tilliggende, med markert manke som går over i en kort rygg. Skulderbladet og overarmen omtrent like lange.

Albue: Godt tilliggende, verken inn- eller utoverdreid, beveges jevnt og sikkert.

Underarm: Rett.

Mellomhånd: Sterk, lett skråstilt. Sporer kan fjernes.

Poter: Middels store, velutviklet svømmehud. Kompakte og runde, godt hvelvede, tykke tredeputer.

Kropp:

Overlinje: Rett.

Rygg: Kort og rett.

Lend: Kraftig og muskuløs.

Bryst: Dypt, rekker til albuene. Godt hvelvede ribben, verken tønneformete eller flate.

Underlinje/buk: Moderat opptrukket.

Hale: Følger kryssets naturlige lett fallende linje. Bred ved basen, med rikelig og kraftig fane. Spissen rekker minst til hasen. Kan bæres under rygglinjens forlengelse, unntatt når hunden er i affekt, da løftes den i en høy bue over ryggen uten å berøre kroppen.

Baklemmer:

Helhetsinntrykk: Muskuløse, brede, med et firskårent utseende. For- og bakbensvinkler i balanse. Over- og underlår omtrent samme lengde.

Lår: Meget muskuløse.

Knær: Velvinklete.

Haser: Lave, verken inn- eller utoverdreide. Sporer skal fjernes.

Poter: Som forpotene.

Bevegelser: Kraftige fjærende og flytende, god steglengde i front og godt driv bak. Verken inn- eller utoverdreide poter, bena føres i en rett linje. Snorer når farten øker, overlinjen forblir rett.

Pels:

Hårlag: Vannavstøtende dobbel pels, middels lang og myk. Bløt tett underull. Lett bølget på ryggen, ellers rett. Noen vinterpelser kan danne lange, løse krøller på halsen. Mykt beheng på strupen, bak ørene og bak på lårene. Forbena moderate frynser.

Farge: Forskjellige nyanser av rød eller orange, behenget og halens underside lysere. Normalt hvite tegninger på minst en av følgende steder: Halespiss, poter (ikke lenger enn til over mellomhånden), bryst og bliss. En god hund må ikke straffes for mangel av hvitt. Pigmentet på nesebrusk, lepper og øyelokkrender kjøttfarget tilsvarende pelsfargen, eller sort.

Størrelse og vekt:

Mankehøyde: Hannhunder: Ideal 48-51 cm ± 2,5 cm
Tisper: Ideal 45-48 cm ± 2,5 cm

Vekt: Hannhunder: 20-23 kg
Tisper: 17-20 kg
Vekten i forhold til høyde og benstamme.

Feil: Ethvert avvik fra foregående punkter skal betraktes som feil. Hvor alvorlig feilen er, skal graderes etter hvor stort avviket er i relasjon til rasebeskrivelsen.

- Konkav eller konveks neserygg
- For markert stopp
- Lys rosa nesebrusk
- Nesebrusk, øyelokkrender og øyne ikke av foreskrevet farge

- Store, runde øyne
- Overbitt
- Sadelrygget, karpelend, slapp lend
- Halen båret lavere enn rygglinjen når hunden er i arbeid. Halen for kort, med knekk eller buet over ryggen så den berører kroppen.
- Svak mellomhånd.
- Sprikende poter, tynne tredeputer
- Åpen pels (ikke tilliggende, løs)
- Manglende substans hos voksen hund
- Størrelse over eller under 2,5 cm av idealstørrelsen

Diskvalifiserende feil:

Hunder som viser tegn på aggressivitet og/eller har fysiske defekter som påvirker hundens sunnhet skal diskvalifiseres.

- Sommerfuglnese
- Overbitt større enn 3 mm
- Underbitt, skjevt bitt
- Manglende svømmehud
- Hvitt på skuldrene, rundt ørene, på halsens overside, over rygg og sider.
- Sølvgrå, grå, eller sorte felt i pelsen
- Annen farge enn rød eller oransje nyanser.
- Enhver skyhet hos voksne hunder

OBS

Hannhunder skal ha to normalt utviklede testikler på normal plass.

Rasebeskrivelsen er oversatt fra gjeldende FCI-standard.

Norsk Kennel Klub, 18. mai 2000